

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12998/2025
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник, Ана Јовановић, адвокат из ..., против туженог Национална служба за запошљавање РС – филијала у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против одлуке Вишег суда у Лесковцу Гж 1680/25 од 10.06.2025. године, у седници одржаној 06.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1680/25 од 10.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1680/25 од 10.06.2025. године, потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 2784/2024 од 02.04.2025. године, којом је одбијен прецизирани тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неоснованог умањења основице осигурања, исплати разлику мање исплаћене пензије за период од 01.07.2022. године до 31.07.2022. године у износу од 642,58 динара са законском затезном каматом почев од 05.02.2023. године до коначне исплате. Такође је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију, оспоравајући ревизијске наводе тужиоца.

Према одредби члана 404. Став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности посебне ревизије из става 1. овог члана одлучује ревизијски суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општих интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке. Нижестепеним одлукама одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због неоснованог умањења основице осигурања, исплати разлику мање исплаћене пензије за јули месец 2022. године у износу од 642,58 динара, а из разлога што је тужена извршила обрачун и исплату надлежном ПИО и тиме се ослободила обавезе, а тужилац се није обратио надлежном фонду ради корекције износа пензије сходно члану 88. став 3. Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Поступајући у складу са цитираном одредбом закона, Врховни суд изводи закључак да наводи ревизије не упућују на потребу да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужиоца по било ком прописаном основу. Указивањем у ревизији на различиту судску праксу нижестепених судова у предметима са истим правним основом не указује нужно на другачији правни став, пошто правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.12.2022. године, а преиначена 20.02.2023. године, док је вредност предмета спора 642,58 динара.

У конкретном случају се ради о спору мале вредности, па ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић